31998D0415

PADOMES LĒMUMS
(1998. gada 29. jūnijs)
par to, kā valstu iestādes apspriežas ar Eiropas Centrālo banku par tiesību aktu projektiem

(98/415/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 105. panta 4. punktu, kā arī 4. pantu Līgumam pievienotajā Protokolā par Eiropas Centrālo banku sistēmu un Eiropas Centrālās bankas statūtiem,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [1],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [2],

ņemot vērā Eiropas Monetārā institūta atzinumu [3],

ievērojot procedūru, kas paredzēta Līguma 106. panta 6. punktā un minētā protokola 42. pantā,

(1) tā kā Eiropas Centrālā banka (ECB) tiek izveidota līdz ar tās Valdes iecelšanu;

(2) tā kā Līgumā noteikts, ka valstu iestādes apspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem tās kompetences jomās; tā kā Padomes uzdevums ir noteikt tādu apspriežu ierobežojumus un nosacījumus;

(3) tā kā dalībvalstu iestāžu pienākums apspriesties ar ECB nedrīkst mazināt to atbildību par tiesību aktā ietvertiem jautājumiem; tā kā dalībvalstīm ar ECB par tās kompetencē ietilpstošiem tiesību aktu projektiem jāapspriežas, ievērojot Līguma 105. panta 4. punktu; tā kā šā lēmuma 2. pantā dotais atbildības jomu saraksts nav izsmeļošs; tā kā šā lēmuma 2. panta sestais ievilkums neietekmē pašreizējo kompetenču sadalījumu attiecībā uz politiku saistībā ar kredītiestāžu konsultatīvu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti;

(4) tā kā Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) monetārās funkcijas un darbības ir definētas ECBS un ECB Statūtos; tā kā iesaistīto dalībvalstu centrālās bankas ir ECBS neatņemama sastāvdaļa, un tām jārīkojas saskaņā ar ECB pamatnostādnēm un norādījumiem; tā kā Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) trešajā posmā neiesaistīto dalībvalstu iestādēm jāapspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem attiecībā uz monetārās politikas līdzekļiem;

(5) tā kā tiktāl, ciktāl dalībvalstis nav iesaistījušās ECBS monetārajā politikā, šis lēmums neattiecas uz lēmumiem, ko tādu dalībvalstu iestādes pieņem saistībā ar savas monetārās politikas īstenošanu;

(6) tā kā apspriedēm ar ECB nevajadzētu lieki paildzināt tiesību aktu pieņemšanas procedūras dalībvalstīs; tā kā tomēr ECB jāatvēl pietiekams laiks atzinuma sniegšanai tā, lai ECB iesniegtos tekstus varētu pārbaudīt ar vajadzīgo rūpību; tā kā pienācīgi pamatotos ārkārtējas steidzamības gadījumos, minot iemeslus, piemēram, tirgus ietekmējamību, dalībvalstis var paredzēt termiņu, kas ir īsāks par vienu mēnesi un kas atspoguļo lietas steidzamību; tā kā īpaši šādos gadījumos, risinot dialogu starp valstu iestādēm un ECB, jāņem vērā abu pušu intereses;

(7) tā kā, saskaņā ar 5. un 8. punktu Līgumam pievienotajā Protokolā Nr. 11, šis lēmums neattiecas uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, ja tā nepievienojas EMS trešajam posmam;

(8) tā kā no ECB izveidošanas dienas līdz EMS trešā posma uzsākšanai valstu iestādēm jāapspriežas ar ECB saskaņā ar Lēmumu 93/717/EK [4] un Līguma 109.l panta 2. punktu,

[1] OV C 118, 17.4.1998., 11. lpp.
[2] OV C 195, 22.6.1998.
[3] Atzinums sniegts 1998. gada 6. aprīlī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
[4] OV L 332, 31.12.1993., 14. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Šajā lēmumā:

"iesaistītā dalībvalsts" nozīmē dalībvalsti, kura ir pieņēmusi vienoto valūtu saskaņā ar Līgumu;

"tiesību akta projekts" nozīmē tādu tiesību aktu, kurš pēc tam, kad tas kļūst juridiski saistošs un vispārēji piemērojams attiecīgās dalībvalsts teritorijā, paredz noteikumus neierobežotam skaitam gadījumu un ir adresēts nenoteiktam skaitam fizisku vai juridisku personu.

2. Ar tiesību aktu projektiem nesaprot tādus projektus, kuru vienīgais mērķis ir Kopienas direktīvu transponēšana dalībvalstu tiesību aktos.

2. pants

1. Dalībvalstu iestādes apspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem tās kompetences jomā atbilstīgi Līgumam un, jo īpaši, saistībā ar:

— valūtas lietām,

— maksāšanas līdzekļiem,

— valstu centrālajām bankām,

— monetārās, finanšu, banku, maksājumu sistēmu un maksājumu bilances statistikas vākšanu, apkopošanu un izplatīšanu,

— maksājumu un norēķinu sistēmām,

— noteikumiem, ko piemēro finanšu iestādēm tiktāl, ciktāl tie materiāli ietekmē finanšu iestāžu un tirgu stabilitāti.

2. Neiesaistīto dalībvalstu iestādes ar ECB apspriežas arī par tiesību aktu projektiem attiecībā uz monetārās politikas līdzekļiem.

3. ECB tūlīt pēc tiesību akta projekta saņemšanas attiecīgajai iestādei ziņo, vai pēc tās ieskatiem konkrētais akts ir tās kompetencē.

3. pants

1. Dalībvalstu iestādes, kuras izstrādā kāda tiesību akta projektu, ja tās uzskata par vajadzīgu, var noteikt ECB atzinuma sniegšanas termiņu, kurš nevar būt īsāks par vienu mēnesi no dienas, kad ECB priekšsēdētājs saņēmis attiecīgu paziņojumu.

2. Ārkārtējas steidzamības gadījumā var paredzēt īsāku termiņu. Tādā gadījumā attiecīgā iestāde min steidzamības iemeslus.

3. ECB pēc tam, kad pagājis atbilstošs laiks, var lūgt pagarināt termiņu maksimāli vēl par četrām nedēļām. Attiecīgā iestāde šādu lūgumu bez pietiekama pamatojuma nenoraida.

4. Ja, termiņam beidzoties, atzinums nav sniegts, attiecīgā valsts iestāde var rīkoties pēc saviem ieskatiem. Ja ECB atzinums tiek saņemts tad, kad termiņš jau beidzies, dalībvalstis tomēr nodrošina atzinuma paziņošanu 4. pantā minētajām iestādēm.

4. pants

Katra dalībvalsts veic efektīvus pasākumus, kas vajadzīgi šā lēmuma ievērošanai. Tādā nolūkā attiecīgā dalībvalsts apspriešanos ar ECB rīko savlaicīgi tā, lai iestāde, kas ierosinājusi konkrētā tiesību akta projektu, ECB atzinumu varētu ņemt vērā, pirms pieņemt galīgo lēmumu par aktu pēc būtības, kā arī nodrošina ECB atzinuma paziņošanu iestādei, kas pieņem konkrēto tiesību aktu, ja tā ir cita iestāde, nekā akta projekta izstrādātāja iestāde.

5. pants

1. Šo lēmumu piemēro no 1999. gada 1. janvāra.

2. No 1999. gada 1. janvāra atceļ Lēmumu 93/717/EK.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1998. gada 29. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

R. COOK